

IZLET U VUKOVAR I ILOK

8. studenoga 2014. učenici naše škole krenuli su u posjet Vukovaru i Iloku u pratnji svojih profesora dr. Tarika Kulenovića, Saliha Hadžismajlovića i Magdalene Pavelić Hinšt. Povod našeg puta bila je obljetnica pada Vukovara (18. studenoga) tijekom velikosrpske agresije na Republiku Hrvatsku 1991.

Upravo smo zato obilježili početak putovanja kratkim tekstom iz zbirke „Priče iz Vukovara“ novinara Siniše Glavaševića koji je ubijen na Ovčari. On je svoje misli prenio na papir u najtežim vukovarskim danima kako bi nas podsjećale na ono najvažnije jer čovjek lako i brzo postane zaboravljiv.

Naše putovanje u Vukovar i Ilok iskoristili smo i za učenje geografije prostora kroz koji smo putovali. Učenici Emina Hodžić i Ahmed Alili pripremili su prezentaciju o parku prirode Lonjsko polje. Maturantice Edina Memiši, Linda Djouab, Amina Muhić informirale su nas o povijesnom razvoju Slavenskog Broda i Vinkovaca, a Dina Vojić i Adnan Musić o posebnostima grada Iloka. U Županji pridružio nam se efendija Idriz Bešić.

Prema planu puta u 11 sati stigli smo u Vukovar te se uputili prema mjestu sjećanja - Vukovarskoj bolnici. U podrumskim prostorijama Vukovarske bolnice vjerno je rekonstruiran život nekoliko stotina ranjenika i bolničkog osoblja tijekom višemjesečne okupacije grada. Nakon stručnog vodstva i multimedijskog prikaza ratnih zbivanja tijekom jeseni 1991. napustilo smo ovo mjesto sjećanja s tugom i jezom u srcu. Zatim smo krenuli u šetnju Vukovarom i prema ušću rijeke Vuke u Dunav.

Slika 1 Na mjestu sjećanja-Vukovarska bolnica

Slika 2 Na obali Dunava

Naše sljedeće odredište bilo je Memorijalno groblje žrtava iz Domovinskog rata. Ova najveća masovna grobnica u Europi nakon II. svjetskog rata nalazi se na istočnom prilazu Vukovaru. Kažu da slika govori više od tisuću riječi, ali jedno je ovo mjesto vidjeti na slici ili televiziji, a nešto sasvim drugo biti ovdje fizički nazočan. Slika je 938 bijelih križeva od kojih svaki simbolizira jednu žrtvu ekshumiranu ovdje.

Slika 3 Bijeli križevi na Memorijalnom groblju

Slika 4 Ispred zračnog križa

Ovčara... farma, sasvim obična, slična tisućama drugih, smještena 10-ak kilometara jugoistočno od Vukovara. Uz ostale dvije, Grabovo i Jakobovac, činila je zaokruženu sliku bogatstva i moći grofovske obitelji Eltz, a danas pripada vukovarskom poljoprivrednom kombinatu VUPIK. Za nju se ne bi ni znalo, ni čulo, da se nije dogodila 1991.g. Bio je to stravičan čin mržnje, nehumanosti i najnižih ljudskih strasti. Ovčara... masovna grobnica, mjesto poznato u cijeloj Hrvatskoj i šire. Mjesto gdje su ubijeni ranjenici i medicinsko osoblje iz vukovarske bolnice. Njih 263.

Slika 5 Ovčara

Nakon što smo napustili ova mjesta sjećanja teško je bilo odagnati ružne misli. Ravnica se pružala svuda oko nas, činilo se da nema granica. Ta prekrasna, plodna ravnica hranila je generacije bez obzira na njihovu narodnost. Zemlja ionako na poznaje takve razlike. Kao što je nesebično davala čovjeku iz svoje nutrine generacijama tako je u ledenoj noći 20. studenoga 1991. primila tijela 263 žrtava na Ovčari. Njima je te noći beskrajna ravnica bila samo mrkli užas na kojem nema zaklona.

Naše konačno odredište toga dana bio je Ilok, najistočniji hrvatski grad. Prošetali smo Ilokom i razgledali prekrasne primjerke orijentalne arhitekture iz vremena osmanske vlasti u Iloku. Dok smo ručali u Hotelu Dunav mrak se spustio i prigušio tople jesenje boje u kojima je Ilok bio okupan tijekom dana. Uputili smo posljednji pogled na moćni Dunav koji se nazirao u noći i krenuli na dug put kući.

Slika 6 Mauzolej, Ilok

Slika 7 Ručak u Hotelu Dunav

Napisala prof. Magdalena Pavelić Hinš